



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Р4р-11/17
Дана: 28.11.2017. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, судија Симонида Милорадовић, у предмету подносиоца приговора АА, чији је пуномоћник Мирослав Тешић, адвокат из Ужица, одлучујући о приговору ради убрзавања поступка у смислу одредбе чл.7 ст.2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, без испитног поступка, донео је дана 28.11.2017. године, следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца АА, којим је тражила утврђивање повреде права на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Крагујевцу Гж1-2184/17.

Образложење

АА је дана 01.11.2017.године, преко пуномоћника Мирослава Тешића, адвоката из Ужица, поднела приговор за убрзавање поступка са захтевом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји приговор, утврди да је подносили у поступку Гж1-2184/17 пред Апелационим судом у Крагујевцу повређено право на суђење у разумном року, укаже поступајућем судији на разлоге због којих је наведено право повређено, наложи му процесне радње које делотворно убрзавају поступак, одреди рок у коме ће судија председника суда извештавати о предузетим радњама у циљу ефикаснијег решавања поступка, као и да обавезе Републику Србију-Апелациони суд у Крагујевцу да подносили приговора надокнади износ од 30.000,00 динара, у складу са одредбама Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката-тарифни број 14 Адвокатске тарифе.

Подносилац приговора је навела да је у поступку пред Основним судом у Ужицу П1-1584/14, који је покренут њеном тужбом, дана 27.03.2017.године донета пресуда којом је суд усвојио тужбени захтев тужиље, овде подносиоца приговора, да је на наведену пресуду жалбу изјавио тужени-ББ, да је пуномоћник тужиље жалбу туженог примио 11.04.2017.године, као и да је на исту дао одговор 21.04.2017.године. Такође, у приговору је наведено и да су списи предмета упућени Апелационом суду у Крагујевцу дана 04.07.2017.године на одлучивање по жалби, те да исти ни након протеча рока од 4 месеца није донео одлуку и поред чињенице да је тужиља 07.07.2017.године поднела молбу у којој је истакла да је од огромног значаја да се у наведеном предмету ажурно поступа. Поред напред наведеног, подносилац је навео и да је решењем Основног суда у Ужицу Р4р-2/17 од 24.02.2017.године у предмету П1-1584/14 утврђена повреда права на суђење у разумном року.

По приговору је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова председника Апелационог суда у Крагујевцу у смислу одредбе чл. 7 ст.2 Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Поступајући по приговору подносиоца у смислу одредбе чл.6–10 Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), чл.30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82...“Службени гласник РС“ број 46/95...55/14) и Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), Апелациони суд је, имајући у виду трајање поступка наведено у приговору, донео одлуку да се приговор одбије без испитног поступка.

Одлучујући о поднетом приговору Апелациони суд је ценио дужину трајања поступка почев од 24.02.2017.године, односно од дана када је Основни суд у Ужицу, поступајући по раније поднетом приговору подносиоца, решењем P4p-2/17 утврдио повреду права на суђење у разумном року у предмету тог суда П1-1584/14. Дакле, наведеним решењем је правноснажно одлучено о повреди права на суђење у разумном року у предметном поступку до 24.02.2017.године, па се тај период не може поново узети у обзир приликом оцене да ли је дужина трајања поступка у границама разумног рока.

Такође, Апелациони суд је, иако је подносилац приговора истим тражио да се утврди повреда права на суђење у разумном року у поступку пред Апелационим судом у предмету Гж1-2184/17, ценио дужину трајања поступка након 24.02.2017.године, како пред првостепеним, тако и пред другостепеним судом, с обзиром да поступак представала јединствену целину, па се поједине фазе поступка не могу посматрати одвојено.

Полазећи од напред наведеног, Апелациони суд је из приговора подносиоца утврдио да је Основни суд у Ужицу дана 27.03.2017.године донео пресуду у предмету П1-1584/14, да је тужени на донету пресуду изјавио жалбу коју је тужилац примио 11.04.2017.године, да је тужилац 21.04.2017.године дао одговор на жалбу туженог, као и да су списи предмета, ради одлучивања о изјављеној жалби, упућени Апелационом суду у Крагујевцу дана 04.07.2017.године, у ком суду су заведени под бројем Гж1-2184/17.

Према чл.32 ст.1 Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом чл.10 Закона о парничном поступку прописано је да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року и поступак спроведе без одуговлачења сагласно претходно одређеним временским оквиром за предузимање парничних радњи и са што мање трошкова.

Одредбом чл.4 Закона о заштити права на суђење у разумном року је предвиђено да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења и истраге, значај предмета суђења и истраге за странку, понашање странака током поступка, поштовање процесних права и обавеза, поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

На основу напред наведених чињеница утврђених из поднетог приговора и применом мерила за оцену суђења у разумном року из чл.4 Закона о заштити права на суђење у разумном року утврђује се да је у питању предмет из радног односа који спада у хитне предмете по самом закону. Предмет спора је поништај анекса уговора о раду и враћање на радно место, што је од егзистенцијалног значаја за тужиоца, овде подносиоца приговора, који својим понашањем није допринео дужем трајању поступка.

Међутим, наспрот наводима приговора, Апелациони суд налази да су након 24.02.2017.године судови били ефикасни у поступању, те да није било неоправданог одуговлачења поступка. Наиме, првостепени суд је донео пресуду дана 27.03.2017.године, односно месец дана након што је усвојен приговор подносиоца за убрзавање поступка, затим пуномоћник тужиље је жалбу туженог примио 11.04.2017.године, а на исту је дао одговор дана 21.04.2017.године, из чега се утврђује да је суд писани отправак пресуде урадио и исти експедовао из суда у кратком року након доношења пресуде, као и да није било пропуста суда приликом достављања жалбе туженог тужиоцу на одговор. Дакле, из наведеног се утврђује да је првостепени суд благовремено предузимао процесне радње поштујући притом законом прописане рокове. Поред наведеног, првостепени суд је списе упутио другостепеном суду на поступак по жалби 04.07.2017.године што није продужило трајање поступка у неприхватљивој мери.

Што се тиче поступања другостепеног суда утврђено је да су списи предмета на поступак по жалби упућени Апелационом суду у Крагујевцу дана 04.07.2017.године и да предмет није решен, али и да нема пропуста у поступању другостепеног суда будући да рок за окончање поступка пред другостепеним судом прописан одредбом чл.383 ст.2 ЗПП (9 месеци од дана пријема списа првостепеног суда) није протекао.

Имајући у виду напред наведено, односно понашање странака, поступање првостепеног и другостепеног суда, да је првостепена пресуда већ донета и да је у току поступак по жалби, као и да поступак од 24.02.2017.године, када је одлучено о ранијем приговору подносиоца, до дана када је подносилац, поступајући у смислу чл.13 Закона о заштити права на суђење у разумном року, поднео нови приговор траје 8 месеци и 4 дана, што се не може сматрати дугим трајањем поступка с обзиром на стандарде разумног рока трајања поступка, који су прихваћени у пракси Уставног суда Србије и Европског суда за људска права у Стразбуру, Апелациони суд је утврдио да подносиоцу приговора није повређено право на суђење у разумном року, због чега је одлучено као у изреци.

С у д и ј а
Симонида Милорадовић,с.р.

ПРАВНА ПОУКА: Против овог решења дозвољена је жалба Врховном касационом суду у року од 8 дана од дана када странка прими решење. Жалба се подноси у три примерка председнику Врховног касационог суда а преко председника Апелационог суда у Крагујевцу.